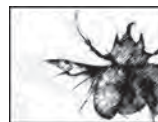

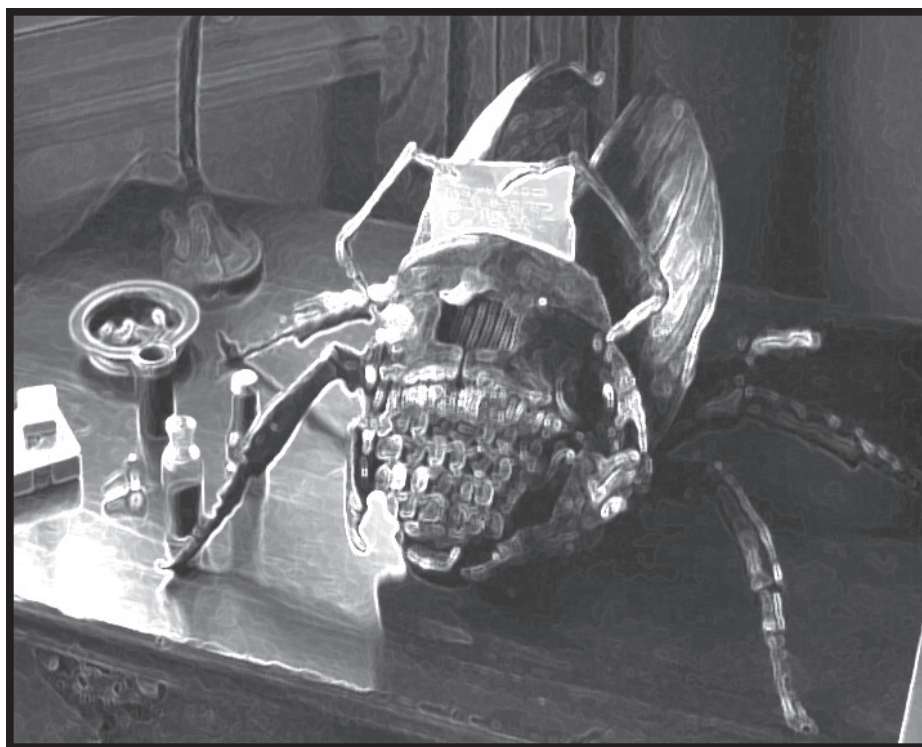
ELLER BURROUGHSSKRIVMASKIN SKAL BAGGE

STEFAN HAMMARÉN

Med bilder & dialog från
David Cronenbergs film
Naked Lunch från 1991.

Snart ett mig själv utlovat oppdrag skall jag ändå ge mig ikast med, få bli kvitt en tanke, skriva antik maskin på ursprungligt sätt ännu pröva på, det återgåendevis tills rötterna sugas på ansatthet, där jag började slutar jag stå, eller förstå med det, införstått införskaffat och knyter an då detta jag innerligt saknat under de alla år sedan jag redan skrivit på all datorromania i det här laget, alltså en skrivmaskin, i fabrikaté just Burroughs tackvaré namnet självfallet, uttryckligen, inte heller an en Underwood eller Mercedes duger denna gång som mina två första medelst opublicerade romaner på, åh jisses vad de var dåliga och obegåvat mer än maskinerna hårt, men skrivmachina Burroughs som förstasch för övrigt var tekniskt klart en mycket sämre sådan machina än Underwood med en meter lång vacker valsvagn i all finessch nästan eller Mercedes urstarka, slängde man den sistnämnda i hyvlade golvet rasade huset mer än maskinen gick sönder, inte ens efter sekellångt slitagé ser den knappt nött ut, snarare som oanvänd, behövs minst en slägga för att få en skråma i färgen på den, och Stasi använde dessa som murbräcka när störtade in genom de rustikaste koppardörrar hos dissidenterna, slutligen nog kommer ett ökänt skroteri gå bet på min och donera den vidare till ett smältverk i nästa provins som föga vill ha den stå i sin lavabassäng som minne på sitt totala misslyckande, emedan Burroughs som är bara bra svag,

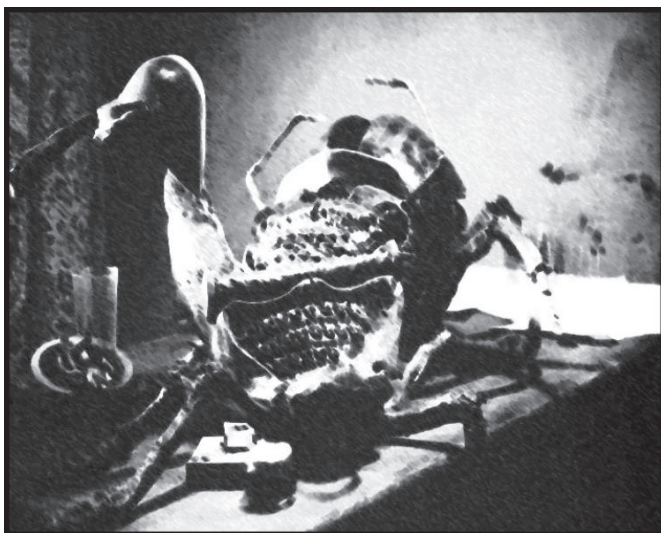

+I want you to type a few words into me - words that I'll dictate to ya.

-Yeah. Sure. What the hell.

+Okay. Now, the first sentence is: "Homosexuality is the best all-around cover an agent ever had." Aw, come on, Bill. Don't be such a pansy! Be forceful. Hurt me. I love it.

knappt mer än på plåt gjort, en kategori på en allegori i sitt namn, Burroughs kunniga ingenjörer tålde trots allt däremot göra mekaniskt allehanda raffinerade bokförings-, fakturerings- och räknemaskiner bättre ohotade än någon, som förde äkta ljud ända in till elektronikens räkneliga dagar fortsatt, opphörd slutligen med som allt i världen huruvida inte blev med nånting senlevt annat kvar alltjämt när förädlingen satt obönhörlig punkt, ett företagsbrutto fenito gjort, skrivmaskinersämre på var man men fr.&med år 1931 (som mitt förvärv) när de redan hade haft räknemaskiner i närmare sämre över ett halvt sekel kom de kanske då ungefär av dagens ljus mer komma tillverkades tills de t.o.med blivit elektriska och såg först ganska utvändigt lika ut med ström som de vilka innan, till vackert melodiskt högt bakgrundsschurr inte minst som en takfläkt på hugget till vill att inte vilja gnissla som somliga älskar under p.g.av ljudet till fläkten, skulle bli succé som räknemaskinerna fastän aldrig lyckades, de alla dessa fanns existent ock innan världslitteraturens romanpersona måttligt galna majhor gnäll Tom Frost som var en i grunden omtalad skrivmachina i sin något säregna design fulast förvridnaste, lika lite var överdrivnast cut-upopparat därtill, var som bekant mest ett naturellt fenomen och världslitteraturhistoriskt faktiskt i omväxling en grundläggande skalbagge närmast af okänd art, onämnt slag tillika utöver fastän en skalslaktbagge sluket transformation som gapt sig suktar hård Scarabaeus pulsabulehiatus, tangentbordisk tangentnordiskt annorlunda gaffelbaggebryléens alldeles vidgade smsmörja aedeagi till skoklackstakt åtm. bevarad trög mugvumpspermanneutraliserande varNisk textisk teoretiskt konsistensliknelsens linda om allt vilka än alla varNingsreklamatorer till trots i sig vara länge skrivna på den innan bäst in park såldes som begagnad machina alltid vidare, blev dåtida skrivredskap tillför Mr Miller i Paris och nu senaste säljaren utdraget överste Cloquée skrev på den åt mig behälsat obetingat rätt positivt poetiskt ramsa ur den själv "hello to FINLAND there I should be oiled and polished and a new ribbon please", rättfram som sak i regel ohindrat slukar författarens närhet om något, som Cloquett suktat sagt det redan rätt innan bevittnat, schktar den slask, otäckt glupsk klart, farlig, aldrig som någon kan mata matta av sådan med bättre låtanden lät säga utgjort föga ogjord, alltså

maskinen det, därför sådan ju, sig själv för sina förfäders samveten och samverkan om allt är sålt, övrigt tålt, burroughsmachina som enligt mina egna stundtala ej mindre ivriga ansträngningar och genuina istoriska efterforskningar om all burroughism genom åren bar föga frukt härom och arkivt låte oppdagat att visserligen aldrig dessa skrivmachina Burroughs importerades ens till Sweden F:ma Carl Lamm bää som vilken blott först förnekade att ens skulle överhuvud ha

tillverkats utan istället haft företrädesvis hellre själv LS Smith senare Smith Corona eller föga döpta alls förträffligare sagt till utfall och vem blir nu värst salig av en Smith precis, som Finlands mindre emotsvarande d'Åbo Turun Kassa- ja Konttorikone Kontorsmaskins icke heller haft sig hålla av dem, den dåtida Burroughs generalagentur hos oss haft samma opprepade avsaknad i sortiment hålla tummen rätt lammet tystnat, pallade

inte smaskinernas knack, Burroughs lansering av smaskinen förlevdes i decenniernas kvarsmak av r-maskinernas smörjda täppta brak samt rassel dass nära som först togs som välsignelse släppt, aldrig riktigt förlöstes ut av skrivet, skrivnas som skall vara tusen gånger mer än räknat, världens mer ljud, och uteblivna, den finskburroughsiske generalagenten och folkrörelsebeivraren, krigsveteranen som förresten dog sörjd bort med stövlarna på här om året med en låt dånande i öronen av maskinburroughsljud jordklotsavlägsnat sig något tag på 91 år gammal mer, lär ha sett ut som en rockstjärna ännu vid sin död i stridslysten blick och glömd mundering gömd från världen om än något på dekis sedan sådan i åminnelsetid, grämselsens kvar över sin miss och sitt möjliga misstag, berör mer än berörd fastän ehuru sket fortsättningsvis ut småskruv innan skrevet skrev något sista nekrologt för, nej faktiskt som han kan sägs hisnande ha liknat liknelsen och likheten själv med Star Wars-karaktären Yoda, och i tiden varit seg outsliten outsider oåterkallelig musa för ett tjugotal skrivavlösande personkluvna författare runt om i Modernismen, totalt obegripligt, förryckt är, slutligt vars hans mängder skrot tusen ton obehindrat fraktades senare snart mest till snabb nersmältning och utplåning dödmansvara, ansvar ansågs på allt sätt bättre så taget även om där fanns allt ihop av ett sant i tiden hårt livsverk samlat i små burroughsiska reservdelar och delvis helhaltande kohesion, allt tänkbart i delars delar nästan speciellt mindre än osäljbart, någon som blott petat på nästan allt, så ändå konklusivt som de aldrig annat än möjligen helt undantagsvis gjordes ens med våra nordiska å-ä-ötangentbordet, dessa skrivmachinhor, aldrig på fabriken i varje fall sådana det försedda, fastän finns säkert ändå några undantag som sexemplars kom med tiden hit fraktandes efter hand, saker rör på sig, medelst de privata bohagens försorg från återemigranter på ångbåtar kan ju ha medföljts hava haft sina dem, inte minst för att göra sin ämnerikakappsäck ännu smått ytterligare tyngre, eller kommit först till de stora europeiska länderna och sedan med vidare vara i annan vers i en bagagélucka snabb bil hit hos andra agenter till, eller med dugliga sjömän som ville emedan oskyldigt skriva helt pinsam oavlåten pilsner och snusk i hytten tills papegojhor, avbruten släppa domedagen överhövdan, sköljd hjärnae gärna medelst skriven hjärna tänkte, högtidligt med diplomatgoods även kunde komma också, eller några ämnerikanskae nordiska filialfirmhor humor kunde som tas direkt sitt eget kramasch by directly hit, någon privatimport &:så kan ha

förekommit jämsides, parallellt aldrig ändå hos samlare eller freakar tog icke, de hann aldrig sitt påfund varse så helt när dessa don ännu fanns överallt i världen, ej väckta ännu, tror emellett jag själv ändå sett en i tiden allt länge sedan hos en svinpäl faktiskt ansträngde sig på det, hur helst och det går alltid (kanské) att ändra en del på tangentbordet istället för på text att ej behöva ty sig till en kompletterande blyertsstump för hand gjort extraprick, tbordet byttes ibland ut i_bland om_gjordes nationellt till andra mindre språks extra litera av ljudfångst sublim dekoration hos på de burroughiskae agenternas firm:or och verkstäder världen över (åtm. fick jag lära det på en Adler skrivmaskinsskola för länge sedan i Borgå, grannhus stenkast från annars till Runebergshemmet-muséet och hans i det här laget internationellt berömda klenodklassade rullstol jag olagligt olovligt provsuttit och kunde låtsas betinga skriva roman i och den vore braka ihop på mindre än fem minuter blott genast, jag var än i dåtid t.o.med faktiskt hembjuden till henne lärarinnan för ovrigt en kylig kväll tidig vårdag till gamla stan andra ändan av staden och hon undrade åter envist opprepat förvånat varför jag skall så oförtrutet envisas skriva med gammalt tangentbord hemma och skriver sedan fel av vana ovana på hennes lektioner på det nya, för varje tecken räknar man ju bort tio tecken i tid, kunde man verkligen undra sig och ändå fick jag snart stipendium (en fickräknare blott) belönad som den snabbaste och blev senare omkramad på hållplatsen utanför telefonkiosken invid Box Burger Servering av någon bydåre III i grannbyn som sa sig blivit så själagläd och imponerad när läste om det mig förestått i bladet, aldrig som det sedermera anstått mig i den blaskan ett belarmat ord tror jag, inte ens när tänkte braka ihop med Runebergs rullstol, i ett utdraget ljud som överträffat alla knak (eller knark) i världen), fastän den jag funnit nu, äntligen, tänka sig, min riktigt egna smachina Burroughs, visserligen stor fin intressant lögn att

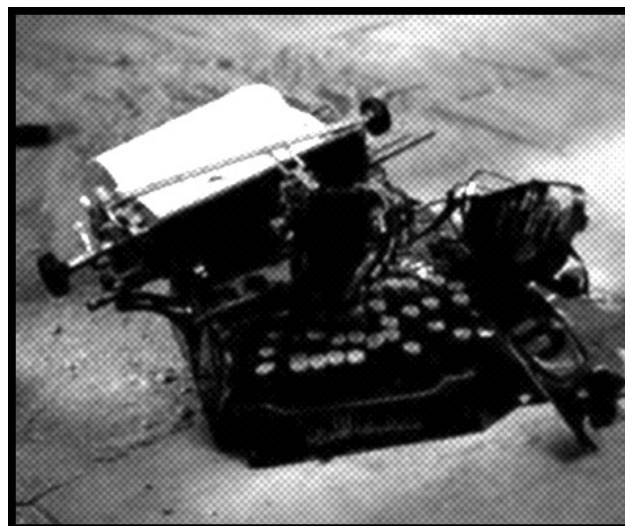

+Filtier? Okay. -All you think about.

+Followers of obsolete, unthinkable trades.. -Getting really - pretty good here.

+doodling in Etruscan - addicts of drugs not yet synthesized...black marketeers of World War III...excisors of telepathic sensitivity...followers of obsolete, unthinkable trades

den förr tillhört tidigare även Henry Miller som skrev sitt mästerstycke stenbock på den i Paris, med franskt tangentbord snarare än ämnerikanskt lika bra möjligt ingen skillnad för honom, och Burroughs räknemaskin fanns ju i hans bok därför sagd, slasket för räkningen, med räknemaskin gör man inget nästan i roman, räknar tecken, efter fastän min rmaskin går åter fungera efter att jag haft den på flottopplösning i pannrummet men några kolumner siffror får man inte starta med höga av åtta eller nia utan istället lite lugnt med lägre siffra innan, så lyfter högre sedan nog, hur annars ens, i en handbok

står en inrådande varNing kontext inträdande spärrning är maskinens protest mot räknarens oskicklighet eller vårdslöshet och dess vägran att låna sig till handlingar som kunde medföra felresultat eller maskinskada, är det som självt handlingsmättad poesī uttryckt för, finns då skrivmaksinsskrivvarNingar i handböcker nånsin, ingen än anvisningsbok fick jag medföljt förhåvt, och också en kärring här i trollskogen, byfånisk halvblind toka har haft författarinnan Bondestams sekretär (av nästan mellan(rum) trymå och chiffonjé värre sett) och skröt så in i nordan om den, att hennes lärarinna därtill sagt i tiden att hon själv har författaranlag, därför hon förkunnade sig duglig för att skriva roman på den ifall inte lider av så dålig syn, fick den aldrig skriven fastän jag erbjöd en skrivmaskin istället för sekretär, delvis ville sälja det där möbelelandet åt mig först, gudbevars avböjde, samt bydåren II haft sagofarbrodern Topelius skrivbyrå däremot nästan lite liknar som en ämnerikansk söderscheriffs pulpet på höjden och han skröt minsann att gillar Burroughs än saghor fastän inte kan skriva överhuvud, undrade förbluffat om jag lyxpoeten affattar som Burroughs i koncept, ehuru delvis förmådde försöka sälja det andra möbelälandet åt mej nästan gratis, med garanti, gudbevars afböjde, inte mindre överträffar jag ändå stort värre freakigt nu med Millers Burroughs, ovärderlig, fastän måste tillstryka, upprätta, ännu mer överträffa med att skriva något litet besynnerligt än bättre mästerstycke på den snart först, att den verkligen är min härefter, bär mitt namn mest, skriva tillspetsad novellett som får vara karaktär av roman, alla som älskade den där Hemingway vet han skrev världens kortaste tillnärmelsevis konkret och inte alls en dålig novell i sex ord på lika vanliga ord ovanligt insprängt om skor och livets startskott och hållbart som en mödomshinna i sin helhet spännvidd konklusionen som oändlighet, antalet tecken där räknat på typ tio fingrar exklusivé hälften av mellanslagen, bättre än den gamle och sötvattnets, så jag skriver en ompulsivt exklusiv roman nu om nånting som kanské kranvatten runnet spolat på på min nya klenodiska machina som jag presökt och bett om under hela tiden jag hunnit varit verksam som onödigt förnäm inte mindre hungrande lyxpoet ett tag, utan att någon brytt sig om att ordna den åt mej, eller för

mig, allt alls inget bar frukt under i mina segslitna ansträngande efterforskningar heller länge för en Burroughs det minsta, så egenhändigt importerade jag den slutligen avlägset ifrån när fann verkligen efter ett oväntat tips här om veckan från en manualsamlare, troligen samma sexemplar en flicka fann tillfälligt till salu en höstdag då båda ännu för förälskade för att fatta vilket tillfälle tillfälligt II, kämpade jag ensam nu vann förbluffande över en hop handfull fler förhatliga praktdårar, i en freakarnas kamp och oppgörelse om den, tokivriga trissade de förstasch genast opp priset oppbakcade av sina kompaniéer vad helst i ryggraden någonstans nästan ännu mer än mänskligt oskonsamt och ofördelaktigt märkligt för sväldödens borttynande mig, att folk orkar vara sig dårfinnar, så satans medvetna om allt extra, helt märkligt, och hitfrakt &:så den svindyr utöver för min smaskin nog ändå hit hem kom denna i pakets paket utan vare sig plåtskador eller skråma tvärs över, skrivduglig är den när prövat så fort jag fick opp den ur lådans låda, och valsens svarta höger ratt lite grand något nöts till rödaktigare blivit för länge sedan på, om den så klart blivit mer blek med åren, blekt med flickans hår, varans tålt, mer än tyder på att någon övrig inte använt alls radspaken genuint på redskapet, radskapet igenom tröskat den som innan Miller skrivit medels:t föga brödtext eller löp utan poëtiska sekvenser eller rader alltså räkningar säkert till rutor blankett mest ansträngd på av tusan anpassat, att franskt tangentbordet har är förvissö blott en världslig oräknelig sak som Çarlsson af Takbranten, snarare Karlsson af Takfläkten, son av släkt, sagt rejält uttryckt utbrustet om nånting vitt skilt lika enkelt osmärtsamt, som en pust, eller en paus matt, någon passus, sitt tillslag p.g.av, ett mellanslag då, och en förvisso klenod längre än världens kortaste novells skonummer askum utsträckt i. Jag är ännu profattare tydligen här, men den därvid Burroughséen kan äta upp mig att förstå sluka, sukta, är jag det för säkerligen just detta maskinsexemplaret som Sir William S: Burroughs hårdnackad förärade major Dr Frost och den högre skalbaggaktigheten tillstånd i, förnärad förärande Millers räkning väl införstådd med proveniensen minst sagt förtydligad därvid, eller härmed. Ändå nu med maskinen i hand, eller för hand, känns den idén redan lite dessvärre initialt överstånden att verkligen behöva knacka in maskinens sista och min kortaste roman inte längre än plågan självt verkligen begränsat. Sture Dählström skrev i filmen om honom ståndpunkt om sin maskin istället förlängt alldeles kort, säg alltså idel fantasilöst om något som står annars orört ostört framför en, det hans utfall huruvida något alls, ett stycke på, någon självt rad, denna ju ingen reseskrivmachina eller reservsmachina heller som hans troligen Olivetti skalet design knappt mindre slak, mer sak, nu jag och regissören Mr Alias Röksvampen skall ske Madé in Burroughs till pröva äktas äkta maskinellt varas om så tala, ett stycke bakom bandet och en rulle tillsammans, någonstans maskinskrivningsbandets fulla övning med röd längd del även, till filmrulle &:så få den rulla slängt fram inte fortare forsla än fraktad, saktas fört, smachina burroughs backtangent har vitt skilt ljud helt än när vagnen skrivs pö om pö framåt för övrigt, eller mellanslagstangentens, all mellanaktagentens taktlåtenhet.